Թէհհէքքիւթ, ա. Զ. ղբհ֊ան֊լ. être étonné, s'étonner, être frappé d'étonnement.

Թէհհթիմ, ա. Բ. ֆան֊ալէց, ղբ֊ֆ֊ան ա֊ան֊նէլ. rouer qn. de coups.

Թէհհթիքք, ա. Բ. պ֊ապ֊ա֊ան֊լ. 2. ա֊ղբ֊պ֊ել ցհ֊մ֊ֆ֊ա֊ ա֊բ֊ա֊֊ֆ. déchirer qc.; 2. porter atteinte à l'honneur de qn.

Թէհհ, պ. պ֊ապ֊բ֊ի. vide.

Թէհհէաֆթ, ա. յ֊. Թէհհիհէէ(թ), ի֊ղ. 2.

Թէհհիհէէ(թ), ա. Բ. պ֊ապ֊բ֊ա֊ան֊լ. յ֊բ֊պ֊բ֊ի֊լ. 2. ի֊ղ. Թէհհէաֆթ, յ֊. պ֊ապ֊բ֊ա֊ա֊ան֊ի֊ա֊. préparer, apprêter; bien disposer; 2. préparatifs, apprêts.

Թէհհիլ, ա. Բ. ա֊բ֊ա֊նէ ֆ֊ց֊ա֊ա֊նէլ ֆ֊ֆ֊. rendre digne de qc.

Թէհհլիհ(թ), ա. Բ. ընա֊լ (գէբ֊պ֊ա֊ֆ). 2. ֆբպ֊ա֊լ. dégager (son serment); 2. faire ou prêter serment.

Թէհհ֊մաղզ, պ. (ա֊գլ֊ըզ֊) պ֊ֆ֊ա֊ա֊ֆ֊պ֊. sot, ignorant. [creux.

Թէհհ֊մհեան, պ. պ֊ապ֊բ֊ի.

Թէհհյէաֆթ, ա. յ֊. Թէհհիյհէ(թ), ի֊ղ. ղբհ֊ան֊լ. ֆէձ֊բ֊ա֊֊ֆ. compliments, salutations.

Թէհհյհէէ(թ), ա. Բ. ղբհ֊ան֊լ պ֊ա֊լ. ղբհ֊ան֊լ. 2. ֊ղբ֊ի֊լ ֆբի֊ա֊ ֊ֆ֊ա֊. ֊ղբ֊ֆ֊ա֊֊ֆ. saluer; salut; 2. dire à qn. que Dieu te fasse vivre! souhait, prière.

Թէհհ֊չէշմ, պ. (ա֊ն կ֊օգ֊լ֊ի֊ա֊) (ֆ֊ա֊ֆ֊ա֊֊ֆ֊) ֊ն֊ֆ֊. avide.

Թէհհ֊ա֊էսթ, պ. պ֊ապ֊բ֊ի֊ա֊ յէ֊ա֊. 2. (ֆ֊ագ֊ի֊բ֊) ա֊ղ֊ա֊ֆ. les mains vides; 2. pauvre.

Թէհհ֊ա֊ի֊մ֊ա֊ղ, պ. տ֊է֊ Թէհհ֊մաղզ։

Թէհհլիհ, ա. Բ. ա֊է֊ ղյէ֊ ֆ֊ա֊ֆ֊ (''լ֊ա֊ի֊լ֊ահ֊է֊ ի֊լլա֊լ֊ա֊ալ֊լահ֊,,) ''ղէ֊ ա֊յ֊ Ա֊պ֊ա֊ա֊ֆ֊ ֆ֊ա֊ ի֊ ֆ֊ա֊ն֊... 2. ֆ֊ի֊ղ֊է֊. 3. ը֊է֊. պ֊պ֊ա֊բ֊է֊. ընդ֊ի֊լ հ֊ա֊ա֊է֊. 4. ֆբ֊է֊. prononcer la formule "il n'y a point de Dieu que Dieu unique„; 2. fuir, prendre la fuite; 3. cesser, discontinuer, interrompre; 4. écrire une missive.

Թէհհլիպ, ա. Բ. ֆէ֊ա֊բ֊է ղհֆբ֊ա֊ 2. ի֊ընա֊֊ան֊է֊. ֆ֊ա֊ա֊ ի֊ընա֊֊ան֊ի֊֊ա֊ն֊է֊. arracher des cheveux, du poil; 2. insulter, injurier, lancer des traits de raillerie.

Թէհհլիքք, ա. Բ. ա֊պ֊ան֊է֊. ի֊բ֊ա֊֊ան֊է֊. tuer, perdre.

Թէհհլիքքէ(թ), ա. պ֊ֆ֊ն֊ա֊. վ֊ան֊ֆ֊ péril, danger, risque.

Թ֊էհհլիքքէլի, պ. վ֊ան֊ֆ֊լէց֊. dangereux. [danger.

Թէհհլիքքէսիզ, պ. ա֊վ֊ան֊ֆ֊. sans

Թէհհճհէէ(թ), ա. Բ. հ֊ֆ֊է֊. ա֊է֊է֊ ղէ֊ղբ֊ղբ֊յ֊. 2. հ֊ն֊ֆ֊է֊. épeler; 2. satiriser, faire une satire contre qn., lancer des traits de satire contre qn.

Թէհհճհիլ, ա. Բ. ի֊ընա֊֊ան֊է֊. ա֊ղբ֊պ֊է֊ ցհ֊մ֊ֆ֊ա֊ ա֊բ֊ա֊֊ֆ. dire des injures à qn., porter atteinte à la réputation de qn.

Թէհհճհին, ա. Բ. ա֊է֊ա֊ան֊է֊. ի֊ընա֊֊ան֊է֊. insulter, outrager, faire un affront à qn.

Թէհհճհիր, ա. Բ. ֆ֊ա֊ա֊պ֊ա֊ֆ֊ ա֊ա֊ն֊է֊ է ֆ֊օ֊է֊֊ա֊֊ա֊֊. voyager ou cheminer pendant la chaleur du midi. [calmer, apaiser.

Թէհհմիա, ա. Բ. ֆ֊ա֊ա֊ֆ֊ա֊է֊. Թէհհնիհէ(թ), ա. Բ. ի֊ան֊ի֊ֆ֊ ի֊ընի֊է֊. ֊ղբ֊ի֊լ. ի֊է֊. Թէհհ֊ան֊ի֊, յ֊. ֊ղբ֊ի֊ա֊֊. ի֊ան֊ի֊ֆ֊ա֊ա֊ի֊ա֊. féliciter, complimenter; félicitation.

Թէհհնիհէ֊ֆաաձ, պ. ի֊ա֊ղբ ընա֊ղ֊ա֊ա֊ա֊ի֊ա֊. lettre de félicitation.

Թէհհնիա, ա. Բ. յի֊է֊ յէ֊ի֊է֊ ղէ֊բ֊ա֊ ա֊է֊ի֊. 2. ա֊բ֊ի֊. 3. պ֊ֆ֊ա֊է֊. 4. ի֊ընա֊֊ան֊է֊. 5. ը֊ի֊ ի֊բ֊է֊ ղբ֊ա֊. attirer à soi et rendre qn. épris de soi par des caresses; 2. aiguiser; 3. manquer; 4. éclater en injures, en invectives; 5. crier comme le hibou.

Թէհհնիֆ, ա. Բ. ֆ֊ա֊ի֊է֊. se dépêcher, se hâter.

Թէհհշիմ, ա. Բ. ֆէձ֊բ֊է֊. պ֊ա֊ա֊ա֊է֊. honorer, respecter, révérer.

Թէհհպիբ, ա. Բ. հ֊ա֊պ֊ան֊է֊. յ֊օ֊ղ֊է֊. partager, couper, mettre en petits morceaux.

Թէհհվիլ, ա. Բ. ի֊բ֊ի֊ա֊ան֊է֊. ղբ֊հ֊ա֊բ֊ի֊ա֊ա֊ան֊է֊. faire peur à qn., effrayer, épouvanter